

عنوان: گزارشی از یک بیمار PTSD با سوء مصرف دارو

نام نویسندگان: آمنه عشقی نژاد ، مهشیدگیوی

مقدمه و اهداف: امروزه در میان صاحب نظران مقوله ی اعتیاد همچنان برسر مجرم یا بیمار بودن فرد معتاد اختلاف نظر وجود دارد. این گزارش به جد ثابت میکند که بایستی یک تجدید نظر اساسی در این زمینه صورت گرفته و اعتیاد را بیماری تلقی کرد که فرد مبتلا به آن همچون سایر بیماران نیاز به مراقبت دارد.

داروهای خواب آور و مسکن های معمولی و یا آنهایی که در ترکیب آنها مواد مخدر وجود دارد مانند استامینوفن کدئین، اکسپکتورانت کدئین و متادون از جمله داروهایی هستند که در صورت مصرف خود سرانه و طولانی مدت منجر به اعتیاد افراد شده که گاهی مصرف کننده از این فرجام نا آگاه است.

در حال حاضر مسکن های زیادی برای تسکین بیماران تجویز میشود که گروهی از آنها از ریشه ی مواد مخدر هستند. تجویز این دسته از دارو ها در میان جانبازان به وفور دیده میشود. این نوع دارو ها قابلیت زیادی در کاهش درد و آرام سازی بیماران داشته ولی مشکل این است که در صورت استفاده ی مکرر موجب بروز وابستگی شدید به دارو و ایجاد پدیده ی «اعتیاد خاموش» میشود.

فرد مورد بررسی آقای 51 ساله، جانباز 60٪ مبتلا به PTSD به دلیل مسمومیت دارویی بامتادون در تیرماه سال جاری در بیمارستان خورشید اصفهان بستری میباشد. وی در جبهه راننده ی آمبولانس بوده و پس از جنگ به دلیل مشکلات روان پزشکی تحت درمان با دارو هایی از جمله متادون قرار گرفته که اخیراً به دلیل مصرف بیش از حد این دارو برای تسکین خشم و اضطراب مسموم گشته است. پرونده ی بیمار و پرسنل او را فردی معتاد میخواندند در حالیکه خود از این موضوع بی اطلاع بود.

روش اجرا: case report & review articles

بحث و نتیجه گیری: باتوجه به شرح حال بیمار که مختصراً به آن اشاره شد توصیه میگردد در مواردی که میتوان به جای این دارو ها از روشهای همچون درمانهای غیر دارویی مانند روانکاوی پیشرفته، هیپنوتیزم، طب مکمل و یا حتی تغییر نوع دارو به طور متناوب استفاده کرد بهتر است مصرف این دارو ها محدود گردد تا فردی که بهترین سالهای عمرش را به خاطر دفاع از میهن در جبهه گذرانده و اکنون ناخواسته وطنی تجویز نا آگاهانه و عدم نظارت بر مصرف دارو توسط پزشک وابسته گشته، را معتاد ننماییم.

کلمات کلیدی: اعتیاد، PTSD ، درمان، طب مکمل